ĢENERĀLADVOKĀTA M. KAMPOSA SANČESA-BORDONAS
[*M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 6. februārī [1]

Lieta C-82/24

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A.
pret
Veolia Water Technologies sp. z o.o.,
Krüger A/S,
OTV France,
Haarslev Industries GmbH,
Warbud S.A.

(*Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa, Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Prejudiciāla nolēmuma tiesvedība – Publiskais iepirkums – Direktīva 2004/18/EK – 2. pants – Vienlīdzīgas attieksmes un pārredzamības principi – Pienākums, kas nav skaidri paredzēts ne konkursa dokumentos, ne līgumā – Civiltiesību normu papildu piemērošana, atsaucoties uz līguma noteikumiem – Garantijas atjaunošana, kas izriet no to tiesību normu interpretācijas, kuras piemērojamas pēc analoģijas – Pietiekami informēts un samērā rūpīgs pretendents

1. Pamatlieta, kas ir šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā, ir saistīta ar garantijas termiņu, par kuru līgumslēdzēja iestāde un izraudzītais pretendents ir vienojušies attiecībā uz publisko iepirkumu par notekūdeņu attīrīšanas iekārtu paplašināšanu un modernizāciju.

2. Strīds ir par iespējamo garantijas termiņa pagarināšanu, pārsniedzot to, kas skaidri noteikts līgumā. Iesniedzējtiesa šaubās, vai šāda pagarināšana, ciktāl to vienpusēji nosaka līgumslēdzēja iestāde, ir saderīga ar Direktīvas 2004/18/EK [2] 2. pantā noteiktajiem principiem, kas ir piemērojami *ratione temporis*.

[1] Oriģinālvaloda – spāņu.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. Direktīva 2004/18

3. Direktīvas 2. pantā ("Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas principi") ir noteikts:

"Līgumslēdzējas iestādes pret visiem komersantiem izturas vienādi un nediskriminējoši un rīkojas pārredzami."

4. Direktīvas 12. pantā ("Līgumi ūdenssaimniecības, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu jomā") ir noteikts:

"Šī direktīva neattiecas uz valsts līgumiem, kuru slēgšanas tiesības saskaņā ar Direktīvu 2004/17/EK piešķir līgumslēdzējas iestādes, kas realizē vienu vai vairākas minētās direktīvas 3. līdz 7. pantā noteiktās darbības, un kuru slēgšanas tiesības piešķir, lai veiktu šādas darbības, kā arī uz valsts līgumiem, kuri minētās direktīvas darbības jomā neietilpst atbilstīgi tās 5. panta 2. punktam un 19., 26. un 30. pantam.

Tomēr šī direktīva ir piemērojama attiecībā uz valsts līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzējas iestādes, kas veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2004/17/EK 6. pantā minētajām darbībām, un kuru slēgšanas tiesības piešķir šo darbību veikšanai, ciktāl attiecīgā dalībvalsts izmanto minētās direktīvas 71. panta otrajā daļā paredzēto iespēju novilcināt tās piemērošanu."

5. Direktīvas 26. pantā ("Līgumsaistību izpildes nosacījumi") ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas iestādes var paredzēt īpašus nosacījumus attiecībā uz līgumsaistību izpildi, ja vien tie ir saderīgi ar Kopienu tiesību aktiem un ir minēti līguma paziņojumā vai specifikācijās. Līgumsaistību izpildes nosacījumi konkrēti var skart sociālos un vides jautājumus."

2. Direktīva 2004/17/EK[3]

6. Saskaņā ar tās 4. pantu ("Ūdens"):

"1. Šī direktīva attiecas uz šādām darbībām:

a) tādu fiksētu tīklu nodrošināšana vai ekspluatācija, kas paredzēti pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem saistībā ar dzeramā ūdens ražošanu, pārvadi vai sadali; vai arī

b) dzeramā ūdens piegāde šādiem tīkliem.

2. Šī direktīva attiecas arī uz līgumiem vai projektu konkursiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir vai kurus organizē subjekti, kas veic kādu no 1. punktā minētajām darbībām un kas

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV 2004, L 134, 1. lpp.).

a) ir saistīti ar hidroceltniecības projektiem, apūdeņošanu vai zemes drenāžu, ja ūdens apjoms, kas paredzēts dzeramā ūdens piegādei, nav lielāks par 20 % no ūdens kopapjoma, ko nodrošina minētie projekti, apūdeņošanas vai drenāžas iekārtas; vai

b) ir saistīti ar notekūdeņu izvadīšanu vai attīrīšanu.

[..]"

7. Direktīvas 10. pantā ("Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji") ir noteikts:

"Līgumslēdzēju attieksme pret uzņēmējiem ir vienāda un nediskriminējoša un to darbība ir pārredzama."

8. Direktīvas 38. pantā ("Līgumsaistību izpildes nosacījumi") ir paredzēts:

"Līgumslēdzēji var paredzēt īpašus nosacījumus attiecībā uz līgumsaistību izpildi, ja minētie nosacījumi ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem un ir norādīti paziņojumā, ko izmanto kā uzaicinājumu uz konkursu, vai specifikācijās. Nosacījumi, kas reglamentē līgumsaistību izpildi, jo īpaši var attiekties uz sociāliem un ekoloģiskiem apsvērumiem."

B. Atbilstošās valsts tiesību normas

1. (Iepriekšējais) 2004. gada 29. janvāra Publisko iepirkumu likums [4]

9. Saskaņā ar 29. panta 1. punktu specifikācijās iepirkuma priekšmets ir jāraksturo nepārprotami un izsmeļoši, ar pietiekami precīziem un saprotamiem apzīmējumiem, ņemot vērā visas prasības un apstākļus, kas var ietekmēt piedāvājuma sagatavošanu.

10. 36. panta 1. punkta 16. apakšpunktā ir paredzēts, ka nosacījumu specifikācijas ietver vismaz pusēm būtiskus noteikumus, līguma vispārīgos noteikumus vai līguma paraugu, ja līgumslēdzēja iestāde pieprasa, lai līgumslēdzējs ar šādiem nosacījumiem noslēgtu publiskā iepirkuma līgumu.

2. Civilkodekss [5]

11. Saskaņā ar tā 353.[1] pantu:

"Līgumslēdzējas puses var brīvi veidot tiesiskās attiecības, ja to saturs vai mērķis nav pretrunā attiecību, likumu vai sociālo normu iedabai (būtībai)."

12. Tā 581. panta 1. punktā, kas ietverts sadaļā par pārdošanas līgumiem, ir noteikts:

"Ja, pildot savas saistības, garantijas devējs defektīva priekšmeta vietā ir piegādājis garantijas saņēmējam priekšmetu bez defektiem vai ir veicis būtisku remontu priekšmetam, uz kuru attiecas garantija, garantijas termiņš tiek skaitīts no jauna no brīža, kad tiek piegādāts priekšmets bez defektiem vai tiek atdots salabots priekšmets. Ja garantijas devējs ir nomainījis priekšmeta daļu, iepriekš minētais noteikums *mutatis mutandis* ir piemērojams minētajai daļai."

[4] Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień Publicznych (2007. gada Dz.U., Nr. 223, 1655. poz., ar grozījumiem).

[5] Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (1964. gada Dz.U., Nr. 16, 93. poz., ar turpmākiem grozījumiem).

II. Fakti, tiesvedība un prejudiciālie jautājumi

13. *Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A.*[6] (turpmāk tekstā – "līgumslēdzēja iestāde") publicēja paziņojumu par atklātu konkursu, lai piešķirtu tiesības noslēgt līgumu Nr. 8/JRP/R/2008 "Notekūdeņu attīrīšanas iekārtu "Czajka" modernizācija un paplašināšana (notekūdeņu dūņu termiskā apstrāde)".

14. Varšavā reģistrēts uzņēmumu konsorcijs, ko vada *Veolia Water Technologies sp. z o.o.* (turpmāk tekstā – "Veolia")[7], piedalījās procedūrā un ieguva līguma slēgšanas tiesības.

15. Līgums starp *Veolia* un līgumslēdzēju iestādi tika parakstīts 2008. gada 1. augustā.

16. Līgums attiecās uz notekūdeņu dūņu termiskās apstrādes stacijas būvniecību, kurā bija jāuzstāda divi rekuperatori, katrs ar savām neatkarīgām atkritumu sadedzināšanas līnijām.

17. Līgumā bija ietverts arī noteikums ("garantijas vēstule"), kas paredzēja 36 mēnešu garantijas termiņu, sākot no galīgā būvdarbu sertifikāta izsniegšanas dienas.

18. Līguma 6.1. apakšpunktā bija noteikts: "šajā garantijas vēstulē nereglamentētajām jomām tiks piemērotas atbilstošās Polijas tiesību normas, jo īpaši Civilkodekss [..]".

19. Līgumā paredzētie darbi bija jāveic līdz 2010. gada 30. oktobrim. Tomēr šis termiņš tika pagarināts līdz 2012. gada 30. novembrim. 2013. gada 21. martā tika izsniegts darbu izpildes sertifikāts.

20. 2014. gada 26. septembrī un 2015. gada 3. martā līgumslēdzēja iestāde informēja *Veolia*, ka rekuperatori attiecīgi 2. līnijā un 1. līnijā nedarbojas.

21. Saskaņā ar garantijas vēstuli *Veolia* nomainīja bojātos rekuperatorus. Jauno rekuperatoru nodošana ekspluatācijā notika 2016. gada 22. februārī un 28. aprīlī.

22. 2018. gada 27. novembrī līgumslēdzēja iestāde informēja *Veolia* par divu rezerves rekuperatoru (jaunu) bojājumu un pieprasīja to remontu vai nomaiņu garantijas ietvaros.

23. *Veolia* atteicās apmierināt šo prasību, pamatojoties uz to, ka garantijas termiņš bija beidzies.

24. Domstarpību starp līgumslēdzējām pusēm rezultātā tika uzsāktas divas tiesvedības *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa, Polija), kuras šī tiesa apvienoja kopīgai izskatīšanai:

– No vienas puses, līgumslēdzēja iestāde pieprasa *Veolia* samaksāt 5 661 772,39 EUR kā līgumsodu kopā ar pakārtoto prasījumu, un 11 351 601,62 Polijas zlotu (PLN) kā kompensāciju par līguma nepienācīgu izpildi; pakārtoti tā prasa samaksāt summu 2 533 839,65 EUR apmērā.

– No otras puses, *Veolia* prasa līgumslēdzējai iestādei samaksāt summu 3 766 666,36 EUR apmērā, kas atbilst summām, kuras tā ir saņēmusi par sniegtajām bankas garantijām.

[6] Šī sabiedrība ir atbildīga par dzeramā ūdens piegādi un notekūdeņu attīrīšanu Varšavas pilsētā (Polija).

[7] Papildus *Veolia* konsorcijā bija arī *Krüger A/S* ar juridisko adresi Sēborgā [*Søborg*] (Dānija), *OTV France* ar juridisko adresi Senmorisā [*Saint-Maurice*] (Francija), *Haarslev Industries GmbH* ar juridisko adresi Bruhsālē [*Bruchsal*] (Vācijas) un *Warbud S.A.* ar juridisko adresi Varšavā. Turpmāk *Veolia* ir jāsaprot kā persona, kas rīkojas konsorcija vārdā.

25. Šādos apstākļos tiesa, kurai ir jāizskata šīs lietas, uzdod Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Direktīvas 2004/18 [..] 2. pantā [..] paredzētie pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un godīgas konkurences principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu interpretāciju, ar ko būtu atļauts noteikt ar konsorciju, ko veido dažādu Savienības dalībvalstu subjekti, noslēgta publiskā iepirkuma līguma saturu tādējādi, ka tajā ir noteikts pienākums, kas var netieši ietekmēt cenas noteikšanu šī izpildītāja iesniegtajā piedāvājumā un kas nav skaidri paredzēts ne līguma formulējumā, ne iepirkuma dokumentos, bet kas izriet no valsts tiesību normas, kura nav tieši piemērojama šim līgumam, bet ir piemērojama pēc analoģijas?"

III. Tiesvedība Tiesā

26. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesā tika reģistrēts 2024. gada 1. februārī.

27. Rakstveida apsvērumus ir iesniegusi *Veolia*, līgumslēdzēja iestāde, Polijas valdība un Eiropas Komisija.

28. Tiesas sēdes rīkošana netika uzskatīta par nepieciešamu.

IV. Izvērtējums

A. Ievada apsvērumi

1. Piemērojamā direktīva

29. Komisija vispirms izvērtē, vai šajā strīdā ir piemērojama Direktīva 2004/18 vai arī, gluži pretēji, ir piemērojama Direktīva 2004/17 [8].

30. Direktīva 2004/17 īpaši reglamentē līgumus un konkursus, ko slēdz vai organizē struktūrvienības, kuras nodarbojas ar dzeramā ūdens apgādi, izmantojot fiksētus sadales tīklus, ja vien šie līgumi tostarp ir saistīti ar notekūdeņu izvadīšanu vai attīrīšanu (Direktīvas 2004/17 4. panta 1. un 2. punkts).

31. Kā norāda Komisija [9], kuras vērtējumam es piekrītu, viss, šķiet, norāda uz to, ka ir jāņem vērā Direktīva 2004/17, jo:

– Līgumslēdzēja iestāde apgādā Varšavas aglomerācijas iedzīvotājus ar dzeramo ūdeni un pārvalda fiksētos ūdensapgādes un sanitārijas tīklus Varšavā.

– Līguma priekšmets ir notekūdeņu attīrīšanas iekārtu paplašināšana un modernizācija, tostarp notekūdeņu izvadīšana vai attīrīšana, kas skaidri minēta Direktīvas 2004/17 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

[8] Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 12. pantu šī direktīva nav piemērojama valsts līgumiem, kas ietilpst Direktīvas 2004/17 piemērošanas jomā.

[9] Tās rakstveida apsvērumu 35. punkts, norādot līgumslēdzējas iestādes interneta vietni (https://www.mpwik.com.pl/view/dane-spolki).

32. Iesniedzējtiesai, kuras rīcībā ir visa informācija par līgumu un līgumslēdzējas iestādes darbību, ir jāpārbauda fakti, pamatojoties uz kuriem tai ir jāizvērtē, kura no abām direktīvām ir piemērojama.

33. Faktiski šim jautājumam nav lielas praktiskas nozīmes, ņemot vērā, ka iepirkuma principu regulējums Direktīvā 2004/18 (2. pants) un Direktīvā 2004/17 (10. pants) būtībā ir vienāds.

34. Katrā ziņā es pievērsīšu uzmanību Direktīvas 2004/18 interpretācijai, kas ir lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu minētā direktīva un uz kuru personas, kas iestājušās lietā, ir koncentrējušās visā prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā.

2. Direktīva 2004/18 un līguma izpilde

35. Grūtāk ir izlemt, vai Direktīvas 2004/18 2. pants ir piemērojams attiecībā uz incidentu, kas noticis līguma izpildes posmā, vairākus gadus pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas un tā noslēgšanas.

36. Grūtības izriet no tā, ka Direktīvas 2004/18 mērķis bija koordinēt noteiktu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas *tiesību piešķiršanas procedūras*. Jo īpaši 2. pantā bija noteikti trīs principi, kas bija jāievēro, veicot "līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu".

37. Direktīvā 2004/18 bija plaši reglamentēta *līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana*, un tajā bija ietvertas atsevišķas atsauces uz līgumu *izpildi*. Savukārt nākamajā Direktīvā 2014/24/ES [10] īpaša nodaļa ir veltīta publiskā iepirkuma līgumu *izpildei* [11].

38. Šīs režīmu atšķirības tomēr ir jāskata perspektīvā: jautājumi, kas Direktīvā 2014/24 ir apvienoti nodaļā par līgumu izpildi, Direktīvā 2004/18 ir aplūkoti atšķirīgā sistemātiskā veidā sadaļā par specifikācijām un līguma dokumentiem.

39. Tas attiecas, piemēram, uz noteikumiem par līguma izpildes nosacījumiem (Direktīvas 2014/24 70. pants un Direktīvas 2004/18 26. pants) vai apakšuzņēmējiem (Direktīvas 2014/24 71. pants un Direktīvas 2004/18 25. pants).

40. Attiecībā uz spēkā esošo līgumu grozījumiem, lai gan Direktīvā 2004/18 nav Direktīvas 2014/24 72. pantam līdzvērtīgas tiesību normas, Tiesa Direktīvas 2004/18 2. pantu jau ir interpretējusi tādējādi, ka pēc publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas nav iespējams veikt būtiskus grozījumus, neuzsākot jaunu iepirkuma procedūru [12].

41. Ņemot vērā šo regulējumu, Direktīvas 2004/18 piemērošana šajā lietā varētu balstīties uz trim pieņēmumiem: a) ka faktiski tiek izdarīti līguma grozījumi, interpretējot specifikācijas klauzulas saturu, no tās izsecinot pienākumus, kas skaidri neizriet no līguma noteikumiem [13]; b) ka specifikācijas vai līguma dokumenti, kuros iekļauta garantijas vēstule ar nosacījumiem, kas tajā paredzēti, nav saderīgi ar Direktīvas 2004/18 2. panta principiem, sākot no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas posma; un c) ka garantijas vēstule pati par sevi bija līguma izpildes nosacījums.

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

[11] Direktīvas 2014/24 II sadaļas IV nodaļas 70.–73. pants.

[12] Spriedums, 2016. gada 7. septembris, *Finn Frogne* (C-549/14, EU:C:2016:634), rezolutīvā daļa. Izmaiņas tika veiktas līguma izpildes posmā.

[13] Polijas valdības rakstveida apsvērumu 29. punkts.

42. Pamatojoties uz šiem trim pieņēmumiem, es izslēdzu, ka ir noticis līguma *grozījums*, par ko es piekrītu Polijas valdībai. Tēze par grozījumu liek secināt, ka strīdīgais noteikums jau no paša sākuma bija ietverts līgumā. Turklāt tas tika efektīvi un neapstrīdēti piemērots, kad sabiedrībai *Veolia* pirmo reizi tika prasīts nomainīt bojātos rekuperatorus.

43. Lai gan *Veolia* noliedza garantijas saistību esamību, neveicot "otro" reizi prasīto rekuperatoru nomaiņu, tam par iemelsu nebija tas, ka bija veikti grozījumi, bet gan tas, ka, pēc *Veolia* domām, šīs līgumsaistības izbeidzās, beidzoties nolīgtajam termiņam.

44. Pievēršoties garantijas vēstulei no *līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas* perspektīvas, es uzskatu, ka principā nav pamata noliegt tās spēkā esamību un vēl jo mazāk visa līguma spēkā esamību. Tiesiskās drošības apsvērumi un pati Pārsūdzību izskatīšanas direktīvas [14] sistēma neļautu atsākt debates par pieņemtā un tobrīd neapstrīdētā lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu likumību [15].

45. Faktiski no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka darbuzņēmējs nelūdz atzīt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu par spēkā neesošu tādēļ, ka līgumā ietverts garantijas noteikums, kura dēļ, ja tas attiektos uz tāds laikposmu, kādu līgumslēdzēja iestāde tam tagad piedēvē, darbuzņēmējs nebūtu iesniedzis savu piedāvājumu (vai piedāvātu augstāku cenu). Tas vienkārši apgalvo, ka šī klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka no tās neizriet pienākums otro reizi nomainīt bojātos rekuperatorus.

46. Ciktāl līgumslēdzējas iestādes sniegtā interpretācija, kas bija spēkā līguma izpildes posmā, ir saistīta ar līguma noteikumu, par kuriem tika panākta vienošanās (Tiesas sprieduma lietā Komisija/*CAS Succhi di Frutta* izpratnē) [16], izkropļošanu, strīds netieši attiektos uz paša līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumiem.

47. Visbeidzot, garantijas vēstuli varētu saprast kā īpašu nosacījumu attiecībā uz *līguma izpildi*, uz kuru attiecas Direktīvas 2004/18 26. pants. Saskaņā ar to līgumslēdzējas iestādes varētu pieprasīt garantijas vēstuli ar nosacījumu, ka tas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un ir norādīts paziņojumā par atklātu konkursu vai specifikācijās [17].

48. Ciktāl garantijas vēstule attiecas uz līgumsaistību izpildi pēc līguma noslēgšanas, nebūtu nepārvaramu šķēršļu, lai to galu galā raksturotu kā līguma izpildes nosacījumu. Tiklīdz ir konstatēts, ka tas ir norādīts paziņojumā par atklātu konkursu vai specifikācijās [18], būtu jānosaka, vai tas atbilst Savienības tiesībām, jo īpaši diskriminācijas aizlieguma, vienlīdzīgas attieksmes un pārredzamības principiem.

[14] Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).

[15] Atsaucos uz saviem 2024. gada 17. oktobra secinājumiem lietā *Fastned Deutschland* (C-452/23, EU:C:2024:894).

[16] Spriedums, 2004. gada 29. aprīlis (C-496/99 P, EU:C:2004:236), 120. punkts.

[17] Manu 2021. gada 28. janvāra secinājumu lietā *Riigi Tugiteenuste Keskus* (C-6/20, EU:C:2021:79) 79. punktā norādīju, ka "šie īpašie nosacījumi judikatūrā ir tikuši aplūkoti gadījumos, kad tos nosaka attiecībā uz "sociālajiem jautājumiem", tādējādi pievēršot uzmanību dažiem no tiem, kas ir skaidri minēti Direktīvas 2004/18 26. panta pēdējā daļā.[..] Nekas neliedz tos piemērot arī citās jomās, jo atsauce uz "sociāliem vai vides jautājumiem" ir minēta tikai kā piemērs ("it īpaši")."

[18] No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka strīdīgais noteikums bija ietverts paziņojumā par atklāto konkursu un ka ir apstrīdēta tikai Civilkodeksa 581. panta 1. punkta piemērojamība, jo *Veolia* uzskata, ka ne līgumā, ne paziņojumā par atklāto konkursu "nebija ietverta norāde, ka šī norma tiks piemērota izpildītāju sniegtajai garantijai".

49. Tiesa ļauj sasaistīt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas principus ar līguma izpildes posmu:[19] "līgumslēdzējām iestādēm *visā procedūras laikā* ir jāievēro Direktīvas 2014/24 18. pantā noteiktie līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas principi, kuru vidū ir arī vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un samērīguma principi"[20].

50. Atkārtoti atsaucoties uz vienlīdzīgu attieksmi, diskriminācijas aizliegumu un pārredzamību Direktīvas 2014/24 secīgajos apsvērumos, 18. panta 1. punktu, kurā ir noteikti šie publiskā iepirkuma principi, ir loģiski interpretēt tādējādi, ka tie nav attiecināmi tikai uz līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas posmu.

51. Tiesa, šī judikatūra ir pasludināta saistībā ar 2014. gada Publisko iepirkumu direktīvām, kas šajā lietā nav piemērojamas *ratione temporis*. Tomēr es nesaskatu nepārvaramas grūtības, ievērojot visas prasības, attiecināt to arī uz līgumiem, ko reglamentē Direktīva 2004/18, kuras līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas principi (2. pants) ir jāievēro visos līguma darbības posmos.

52. Pretējā gadījumā rastos nevēlamas sekas, uz kurām Tiesa norādīja spriedumā lietā Komisija/ *CAS Succhi di Frutta*: "ja līgumslēdzējai iestādei būtu atļauts *līguma izpildes posmā* pēc saviem ieskatiem grozīt paša konkursa noteikumus bez nepārprotama pilnvarojuma šajā sakarā attiecīgajos piemērojamajos noteikumos, sākotnēji paredzētie līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumi tiktu izkropļoti"[21].

53. Tādējādi neredzu šķēršļus tam, lai Tiesa sniegtu iesniedzējtiesai Direktīvas 2004/18 2. panta interpretāciju šajā lietā.

B. Atbilde uz prejudiciālo jautājumu

54. Man šķiet lietderīgi sākumā atspoguļot nosacījumus debatēm starp pusēm par saskaņoto garantijas noteikumu un tās spēkā esamības robežām:

– Saskaņā ar līgumu tika noteikts garantijas termiņš, kas sākās no darbu izpildes sertifikāta izsniegšanas dienas un beidzās pēc trīsdesmit sešiem mēnešiem (proti, ne vēlāk kā 2015. gada 30. aprīlī). Tādējādi garantija bija spēkā brīdī, kad līgumslēdzēja iestāde paziņoja *Veolia* par "pirmajiem bojājumiem", ko *Veolia* bez ierunām pieņēma.

– Savukārt, kad līgumslēdzēja iestāde *Veolia* darīja zināmu par "otrajiem bojājumiem" (2018. gada 27. novembris), šis 36 mēnešu termiņš jau bija beidzies. Strīds ir par to, vai, neraugoties uz termiņa izbeigšanos, termiņa atskaite no jauna sākās no brīža, kad *Veolia* veica rekuperatoru nomaiņu (attiecīgi 2016. gada 22. februārī – rekuperatoram 2. līnijā un 2016. gada 28. aprīlī – rekuperatoram 1. līnijā), lai novērstu pirmos bojājumus.

– Saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes sniegto informāciju termiņa pagarināšana vēl uz 36 mēnešiem ir saistīta ar Polijas tiesību aktu vispārējo noteikumu piemērošanu, uz kuriem bija atsauce garantijas vēstulē. Saskaņā ar tās 6.1. apakšpunktu jautājumos, kas nav regulēti šajā vēstulē, piemērojamas Polijas tiesību normas, tostarp Civilkodekss. Saskaņā ar šā kodeksa

[19] Saikne starp Direktīvas 2014/24 18. panta 1. punktu un 70. pantu ir redzama 2021. gada 8. jūlija sprieduma lietā *Sanresa* (C-295/20, EU:C:2021:556) 63. punktā un rezolutīvās daļas 2. punktā, kā arī 2021. gada 7. septembra sprieduma lietā *Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras* (C-927/19, EU:C:2021:700) 90. punktā.

[20] Spriedums, 2019. gada 26. septembris, *Vitali* (C-63/18, EU:C:2019:787), 39. punkts. Mans izcēlums. Tā bija lieta, kas saistīta ar apakšuzņēmējiem, ko, kā jau uzsvēru, un tāpat kā izpildes nosacījumus, Direktīva 2014/24 regulē nodaļā, kas veltīta līguma izpildei.

[21] Spriedums, 2004. gada 29. aprīlis (C-496/99 P, EU:C:2004:236), 120. punkts. Mans izcēlums.

581. panta 1. punktu attiecībā uz pārdošanas līgumu garantijas termiņš tiek skaitīts no jauna no brīža, kad tiek piegādāts priekšmets bez defektiem vai tiek atdots salabots priekšmets.

– *Veolia*, gluži pretēji, apgalvo, ka līgums, kas reglamentē garantijas vēstuli, pilnībā un precīzi konkretizēja noteikumus par garantiju. No tā formulējuma izriet, ka līgumslēdzējām pusēm nebija nodoma piemērot garantijas pagarināšanu, pārsniedzot termiņu, par kuru bija panākta vienošanās.

– *Veolia* piebilst, ka Civilkodeksa 581. panta 1. punkts, kas attiecas uz pārdošanas līgumu, nebija piemērojams. Ne līgumslēdzējas puses, ne līgumslēdzēja iestāde paziņojumā par konkursu nav norādījušas, ka šī tiesību norma attiektos arī uz sniegto garantiju. Tā piemērošana pēc analoģijas nebūtu saderīga ar Direktīvā 2004/18 ietvertajiem pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un godīgas konkurences principiem, jo tas nozīmē atsauci uz nosacījumiem, kas skaidri neizriet no iepirkuma dokumentiem vai piemērojamiem valsts tiesību aktiem, bet tikai no šo tiesību aktu interpretācijas.

55. *A quo* tiesa kā prejudiciālā nolēmuma pamatus ir norādījusi vairākus pamatus, kas attiecas uz valsts tiesībām (lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 34.–42. punkts), bet citus pamatus, kas attiecas uz Savienības tiesībām (tā paša lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 44.–53. punkts).

56. Uzskatu, ka šāda sistemātiska pieeja izklāstā var palīdzēt labāk izprast uzdoto prejudiciālo jautājumu. Pirms pievērsties tam, vai līguma noteikums vai tā interpretācija atbilst Direktīvai 2004/18, ir jānoskaidro, kā to *interpretē* iesniedzējtiesa.

57. Principā tieši iesniedzējtiesai, nevis Tiesai, ir jāinterpretē līguma noteikumi, par kuriem starp pusēm rodas domstarpības, – ņemot vērā to formulējumu, līgumslēdzēju pušu nodomu un valsts tiesību normas, kas reglamentē šos līgumus.

58. Pamatojoties uz šo priekšnoteikumu, iesniedzējtiesai būs jānosaka, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem garantijas vēstulē: a) bija ietverts izsmeļošs regulējums par termiņu, kurā tā ir spēkā, proti, trīsdesmit sešus mēnešus pēc darbu izpildes sertifikāta izsniegšanas, bez pienākuma termiņu atjaunot; vai b) 6.1. apakšpunktā ir noteikts, ka šis termiņš tiek atjaunots, ja ir piemērojamas Polijas tiesību papildinošās normas, jo īpaši Civilkodeksa normas.

59. Ja iesniedzējtiesa piekristu pirmajam no šiem risinājumiem, strīds būtu atrisināts un, visticamāk, nebūtu nepieciešams Tiesas prejudiciālais nolēmums.

60. Tomēr viss liecina par to, ka iesniedzējtiesa neizslēdz Civilkodeksa noteikumu (proti, otrās no iepriekš izklāstītajām iespējām) piemērošanu šajā lietā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

61. Faktiski lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu tā norāda: "garantijai, kas izsniegta būvdarbu līguma priekšmetam, ciktāl tas nav noteikts līguma noteikumos, pēc analoģijas ir jāpiemēro Civilkodeksa noteikumi par garantiju, kas saistīta ar pārdošanu"[22]. Tās ieskatā "Polijas publiskā iepirkuma tiesības [..] neiestājas pret to, ka pēc analoģijas tiek piemērotas tādas valsts tiesību normas, uz kurām nav skaidras atsauces līguma noteikumos, iepirkuma dokumentos un tiesību aktos, kas reglamentē līguma veidu, uz kuru attiecas iepirkums"[23].

[22] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 39. punkts.

[23] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 41. punkts.

62. Turpmākie apsvērumi ir jābalsta uz to, kā iesniedzējtiesa ir interpretējusi aplūkoto līgumu. Pievērsīšos pārredzamības principa piemērošanai, kas ir cieši saistīts ar vienlīdzīgas attieksmes principu.

63. Saskaņā ar Tiesas teikto "pārskatāmības pienākums, kas izriet no vienlīdzības principa, būtībā ir paredzēts, lai garantētu, ka jebkurš ieinteresētais uzņēmums varētu izlemt iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrās, pamatojoties uz visu atbilstošo informāciju, un nodrošināt, lai nebūtu favorītisma un līgumslēdzējas iestādes patvaļības riska" [24].

64. Pārskatāmības pienākumu veido divas dimensijas:

– Pirmām kārtām, tas "prasa no līgumslēdzējas iestādes atbilstošu atklātības pakāpi, kas ļauj, pirmkārt, nodrošināt konkurenci un, otrkārt, pārbaudīt piešķiršanas procedūras objektivitāti" [25].

– Otrām kārtām, tas "nozīmē, ka visiem konkursa procedūras nosacījumiem un kārtībai ir jābūt formulētiem skaidri, precīzi un viennozīmīgi, tādā veidā, ka [..] jebkuram saprātīgi informētam un parasti rūpīgam pretendentam tiek ļauts skaidri saprast to tvērumu un tos interpretēt vienādi [..]" [26].

65. Šajā lietā ir piemērojama pēdējā minētā pieeja. Kā jau izklāstīju, strīda būtība ir par to, vai, ņemot vērā līguma formulējumu, *Veolia* varēja zināt, ko tā faktiski apņemas darīt, parakstot līgumu.

66. Iesniedzējtiesa it īpaši norāda uz iespējamo sprieduma *Pizzo* [27] piemērošanu šajā lietā, vienlaikus atzīstot, ka minētā lieta bija par pretendenta izslēgšanu no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras un ka tā ietekmēja līguma izpildes posmu.

67. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, atsaucoties uz sprieduma *Pizzo* 51. punktu [28], iesniedzējtiesa:

– Atbalsta spriedumā *Pizzo* ietvertās doktrīnas "plašāku piemērošanu". Tādējādi nebūtu "pieļaujams, pamatojoties tikai uz valsts likuma interpretāciju, izsecināt pienākumus, kas tieši neizriet no piemērojamā valsts likuma un iepirkuma dokumentācijas" [29].

– Apšauba, vai pietiekami labi informēti un samērā rūpīgi pretendenti spētu aprēķināt cenu, ko tie norāda savos piedāvājumos, ja viņu saistību apjoms attiecībā uz garantiju tiktu noteikts, pēc analoģijas piemērojot noteikumus (kas paredzēti citai līgumu kategorijai), kuru interpretācija izriet no valsts iestāžu prakses, kas turklāt nav vienota [30].

[24] Spriedums, 2017. gada 22. jūnijs, *Unibet International* (C-49/16, EU:C:2017:491, 46. punkts).

[25] Spriedums, 2019. gada 4. aprīlis, *Allianz Vorsorgekasse* (C-699/17, EU:C:2019:290), 61. punkts.

[26] Turpat, 62. punkts.

[27] Spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, *Pizzo* (C-27/15, EU:C:2016:404). Turpmāk tekstā – "spriedums lietā *Pizzo*".

[28] "Vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā saimnieciskās darbības subjekta izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras, jo viņš neievēro pienākumu, kas izriet nevis tieši no dokumentiem, kas saistīti ar šo procedūru, vai spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, bet gan no šī likuma un šo dokumentu interpretācijas, kā arī mehānisma valsts administratīvo iestāžu vai tiesu pieļauto trūkumu minētajos dokumentos novēršanai."

[29] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 53. punkts.

[30] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 53. punkts *in fine*.

68. Lietā *Pizzo* runa bija par pretendenta izslēgšanu, pamatojoties uz to, ka tas neatbilda vienam no pieņemamības nosacījumiem attiecībā uz publiskā iepirkuma procedūru. Nosacījums, kas noteica izslēgšanu, nebija skaidri norādīts ne paziņojumā par konkursu, ne specifikācijās, bet to varēja secināt no vispārpiemērojamām valsts tiesību normām.

69. Tiesa atzina, ka vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums netika ievērots lietā *Pizzo*. Pēc tās domām, ļoti īsi izsakoties, nav pieļaujama tāda specifikāciju noteikumu interpretācija, kuru līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras dalībnieki (it īpaši, ja tie ir ārvalstu uzņēmēji) nevarēja saprātīgi paredzēt.

70. Spriedumā *Pizzo* vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums patiešām tika interpretēts saistībā ar līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru. Tomēr, ja tiktu pieņemts, kā esmu ierosinājis [31], ka Direktīvas 2004/18 2. pantu var *mutatis mutandis* piemērot arī tādos apstākļos kā šajā lietā, nebūtu nekādu šķēršļu attiecināt uz šo tiesību normu Tiesas minētajā spriedumā paustos atzinumus.

71. Ņemot to vērā, iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, cik lielā mērā garantijas vēstules (tostarp 6.1. apakšpunkta) interpretācija, kas ļautu līgumslēdzējai iestādei pieprasīt pagarināt saskaņoto termiņu, bija vai nebija saprātīgi paredzama rūpīgam uzņēmējam.

72. Lai nonāktu pie šādas interpretācijas, var izmantot divas pieejas atkarībā no tā, vai tiek ņemti vērā tikai garantijas vēstules stingrie un burtiskie noteikumi, nevis uzņēmēja subjektīvie nosacījumi un līgumiskais un normatīvais konteksts, vai, gluži pretēji, lielāka uzmanība tiek pievērsta pēdējiem minētajiem faktoriem.

73. Neatkarīgi no izvēlētās pieejas, galvenais, manuprāt, ir pieņemtā risinājuma (saprātīga) paredzamība. Paredzamība, kas, savukārt, ir saistīta ar valsts tiesību aktu pārzināšanu un tiesiskās drošības pakāpi, kas valsts tiesību aktiem būtu jānodrošina uzņēmējiem publiskā iepirkuma kontekstā.

74. Šajā ziņā, kā pamatoti norāda iesniedzējtiesa, garantijas termiņa ilgums ir būtisks faktors, lai uzņēmēji varētu pienācīgi noteikt cenas savā piedāvājumā. Šiem termiņiem būtu skaidri jāizriet no specifikācijām un citiem līguma dokumentiem.

75. Turklāt varētu rasties konkurences izkropļojumi, kas kaitētu citu dalībvalstu uzņēmējiem, ja šie uzņēmēji, izstrādājot garantijas noteikumu, galu galā saskartos ar tādu tā satura interpretāciju, kādu tie nevarēja saprātīgi paredzēt.

76. Līguma nosacījumiem pašiem par sevi ir jābūt tādiem, kas ļauj visām iesaistītajām personām saprast to saturu un apjomu. Tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt nepieciešamo pārredzamību un tiesisko drošība.

77. Manos secinājumos lietā *Pizzo* norādīju, ka "nebūtu loģiski, ja līgumslēdzējām iestādēm būtu arī pienākums norādīt tos noteikumus, kuru izpilde ir noteikta vispārīgās tiesību normās, kuras "pietiekami informēts un samērā rūpīgs" pretendents nevar nezināt" [32].

[31] Šo secinājumu 35.–53. punkts.

[32] Secinājumi, 2016. gada 21. janvāris (C-27/15, EU:C:2016:48, 52. punkts). Jāatgādina, ka lietā *Pizzo* konkursa dokumentos nebija atsauces uz nosacījumu, kura dēļ pretendenti tika izslēgti no konkursa (likumā paredzētās iemaksas nesamaksāšana). Šajā gadījumā *Veolia* parakstītā garantijas vēstule ir reglamentēta līgumā un attiecībā uz to, kas nav reglamentēts, skaidri atsaucas uz to, ka tiks piemērotas "atbilstošās Polijas tiesību normas, jo īpaši Civilkodekss".

78. Tagad atkārtoju šo apgalvojumu, bet no tā nevar secināt, ka piekrītu pieņemt līgumsaistības, kuru paredzamību nevar saprātīgi secināt, lasot pašu līgumu, pat kopsakarā ar neapstrīdami piemērojamām vispārējām tiesību normām.

79. Līdz ar to iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai šajā lietā ir pieļaujama tāda garantijas vēstules interpretācija, kas pārsniedz tās formulējumu un ļauj papildus piemērot Polijas Civilkodeksa normas par garantijas termiņu atjaunošanu pārdošanas līgumos.

80. Lai palīdzētu veikt šo vērtējumu, Tiesa varētu sniegt iesniedzējtiesai šādu informāciju:

– Ja līgumslēdzējas puses skaidri nosaka konkrētu garantijas termiņu, nosakot tā ilgumu un sākuma un beigu datumu, neparedzot tā pagarināšanu, šo režīmu pašu par sevi varētu uzskatīt par pilnīgu un slēgtu. Tādējādi nebūtu vajadzības atsaukties uz vispārējām valsts tiesību normām, jo līdzēju griba, par kuras tiesiskumu nebūtu šaubu, būtu bijusi skaidri izteikta.

– 6.1. apakšpunktā ietvertais saturs attiecas tikai uz "šajā garantijas vēstulē nereglamentētajām jomām". Tā kā garantijas termiņš bija šajā vēstulē *reglamentēta joma*, 6.1. apakšpunkta noteikums nav piemērojams.

– Ja būtu pieļaujama Civilkodeksa noteikumu piemērošana (kas būtu papildinoša, nevis pēc analoģijas), Civilkodeksa 581. panta 1. punkta noteikumu interpretācijai būtu jābūt tik acīmredzamai, lai samērā rūpīgam un pietiekami informētam uzņēmējam nerastos šaubas [33].

– Šķiet, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka doktrīnā un vairākumā valsts tiesu būtu vienprātīgi atbalstīta tāda Civilkodeksa 581. panta 1. punkta interpretācija, ar kuru pārdošanas līguma noteikumi tiktu attiecināti arī uz būvdarbu izpildes noteikumiem [34]. Drīzāk pastāv šaubas par šādas interpretācijas juridisko iespējamību.

– Tā kā trūkst skaidras atsauces uz garantiju, kas tiek prasīta pārdošanas līgumiem (parasti balstīta uz patērētāju aizsardzības mērķi), loģika, kas raksturīga garantijai, kura paredzēta būvniecības līgumiem, kas noslēgti starp profesionāļiem, no ekonomiskā viedokļa ir atšķirīga [35].

– Lai noteiktu, vai, neraugoties uz visu, konsorcijs, kurā ietilpa *Veolia*, jau no paša sākuma varēja saprātīgi zināt, kā interpretēt garantijas vēstuli, kuru pēc tam atbalstīja līgumslēdzēja iestāde, varētu atsaukties uz tādiem faktoriem kā vadošās sabiedrības un cita konsorcija dalībnieka dibināšana Polijā vai to pieredze būvniecības nozarē, kurā ietilpst līguma priekšmets.

– Tāpat varētu būt būtiski, ka līgumslēdzējas iestādes sniegtā garantijas vēstules satura interpretācija šajā nozarē būtu pietiekami labi zināma, lai *Veolia* vai citi konsorcija dalībnieki vajadzības gadījumā pēc konsultēšanās par garantijas pagarināšanu uz laiku, ņemot vērā Polijas Civilkodeksa noteikumus, varētu viegli ar to iepazīties.

[33] Polijas valdība piekrīt, ka līguma interpretācija, no kuras izriet pienākums, kas nav skaidri paredzēts līgumā, bet kas izriet no valsts tiesību normām, uz kurām līgums atsaucas, būtu iespējama tiktāl, cik pietiekami informēts un samērā rūpīgs līgumslēdzējs nevarētu nezināt par šīm tiesību normām (tās rakstveida apsvērumu 47. punkts).

[34] Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 39. punkts: "[..] noteikumu piemērošan[a] pārdošanas līgumā pēc analoģijas ar būvdarbu līgumu izraisa strīdus gan valsts judikatūrā, gan doktrīnā". Tā paša lūguma 36. punktā ir norādīts, ka "2014. gada 25. decembrī stājās spēkā grozījumi Civillikuma 638. pantā, kas reglamentē uzņēmuma līgumu, ieviešot tajā 2. punktu, saskaņā ar kuru, ja pircējam ir izsniegta garantija par izpildīto darbu, *mutatis mutandis* ir piemērojami noteikumi par garantiju, kas saistīta ar pārdošanu, tomēr šis regulējums nav piemērojams izskatāmajā lietā".

[35] Veolia atsaucas uz šo jautājumu rakstisko apsvērumu 3. zemsvītras piezīmē, uzsverot, ka iekārtas sastāvdaļu remonts vai nomaiņa ir saistīta ar izmaksām un riskiem, kas ir ļoti atšķirīgi no tiem, kuri raksturīgi patēriņa preču pārdošanai iedzīvotājiem (kuru ražošanai ir raksturīgas minimālas robežizmaksas). Tāpēc vienos un otros līgumos paredzētās garantijas nevar uzskatīt par vienādām.

81. Kopumā uzskatu, ka Direktīvas 2004/18 2. pantā minētie principi parasti neliedz būvdarbu izpildes publiskā iepirkuma līgumā iekļaut noteikumu, kurā, lai noteiktu būvuzņēmēja garantijas pienākuma piemērojamību laikā šajā noteikumā nereglamentētajās jomās, ir atsauce uz valsts Civilkodeksa normām. Tomēr ar šiem principiem nav saderīga tāda noteikuma interpretācija, kas, pagarinot garantijas termiņu ilgāk par to, par ko puses vienojušās, būtu neparedzama pietiekami informētam un samērā rūpīgam līgumslēdzējam, un tas ir jānosaka iesniedzējtiesai.

V. Secinājumi

82. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa, Polija) jautājumu atbildēt šādi:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 2. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

tas neliedz būvdarbu izpildes publiskā iepirkuma līgumā iekļaut noteikumu, kurā, lai noteiktu būvuzņēmēja garantijas pienākuma piemērojamību laikā šajā noteikumā nereglamentētajās jomās, ir atsauce uz valsts Civilkodeksa normām.

Ar Direktīvas 2004/18 2. pantā noteiktajiem vienlīdzīgas attieksmes un pārredzamības principiem tomēr nav saderīga tāda noteikuma interpretācija, kas, pagarinot garantijas termiņu ilgāk par to, par ko puses vienojušās, būtu neparedzama pietiekami informētam un samērā rūpīgam līgumslēdzējam, un tas ir jānosaka iesniedzējtiesai.